

**Advies 15/2021 inzake het ontwerp van uitvoeringsbesluit
van de Europese Commissie overeenkomstig Richtlijn (EU)
2016/680 betreffende de adequate bescherming van
persoonsgegevens in het
Verenigd Koninkrijk**

Aangenomen op 13 april 2021

Versiegeschiedenis

Versie 1.1	6 juli 2021	Wijziging in formattering
Versie 1.0	13 april 2021	Goedkeuring van het advies

INHOUDSOPGAVE

1	SAMENVATTING	4
2	INLEIDING	6
2.1	Het Britse gegevensbeschermingskader	6
2.2	Reikwijdte van de beoordeling door de EDPB	7
2.3	Algemene opmerkingen en zorgen	8
2.3.1	Door het VK aangegane internationale verbintenissen	8
2.3.2	Mogelijke toekomstige afwijking van het Britse gegevensbeschermingskader	9
3	REGELS INZAKE DE VERWERKING VAN PERSOONSGEGEVENS DOOR BEVOEGDE AUTORITEITEN VOOR DE HANDHAVING VAN HET STRAFRECHT.....	10
3.1	Materieel toepassingsgebied.....	10
3.2	Waarborgen, rechten en verplichtingen.....	11
3.2.1	Verwerking op basis van “toestemming” van de betrokkene	11
3.2.2	Individuele rechten	12
3.2.2.1	<i>Nationale veiligheidscertificaten</i>	12
3.2.2.2	<i>Geautomatiseerde besluitvorming in het kader van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving</i>	13
3.2.3	Verdere doorgiften	13
3.2.4	Verdere verwerking, met inbegrip van verdere uitwisseling voor nationale veiligheidsdoeleinden.....	16
3.3	Toezicht en handhaving.....	17

Het Europees Comité voor gegevensbescherming

Gezien artikel 51, lid 1, punt g), van Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad¹ (hierna “richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving”),

Gezien de artikelen 12 en 22 van zijn reglement van orde,

BRENGT HET VOLGENDE ADVIES UIT:

1 SAMENVATTING

1. De Europese Commissie heeft haar ontwerp van uitvoeringsbesluit (hierna “ontwerpbesluit”) inzake de adequate bescherming van persoonsgegevens in het Verenigd Koninkrijk (hierna “VK”) krachtens de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving bekrachtigd op 19 februari 2021². Daarna heeft de Europese Commissie de procedure voor de formele vaststelling van het ontwerpbesluit ingeleid.
2. Op diezelfde dag heeft de Europese Commissie het Europees Comité voor gegevensbescherming (hierna de “EDPB”) om een advies verzocht³. De EDPB heeft de adequaatheid van het in het VK geboden beschermingsniveau beoordeeld op basis van het onderzoek van het ontwerpbesluit zelf, en op basis van een analyse van de door de Europese Commissie ter beschikking gestelde documentatie.
3. De EDPB heeft bij zijn werkzaamheden de op 2 februari 2021 vastgestelde adequaatheidsreferentie in het kader van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving⁴ als voornaamste referentie gebruikt, naast de relevante jurisprudentie zoals weergegeven in de EPDB-aanbevelingen 02/2020 over de Europese essentiële garanties voor surveillancemaatregelen⁵.
4. De belangrijkste doelstelling van de EDPB is een advies te verstrekken aan de Europese Commissie over de adequaatheid van het niveau van gegevensbescherming dat aan individuen in het VK wordt geboden. Het is van belang te erkennen dat de EDPB niet verwacht dat het Britse rechtskader identiek is aan de Europese gegevensbeschermingswetgeving.
5. De EDPB herinnert er evenwel aan dat, opdat een derde land kan worden geacht een adequaat beschermingsniveau te bieden, de regelgeving van dat land overeenkomstig artikel 36 van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving en de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna “Hof”) moet stroken met de wezenlijke inhoud van de in de richtlijn

---

¹ PB L 119 van 4.5.2016, blz. 89.

² Zie persbericht van de Europese Commissie, Persbericht, Gegevensbescherming: Europese Commissie start proces voor persoonsgegevensverkeer naar het VK, 19 februari 2021, https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/nl/ip_21_661.

³ Idem.

⁴ Zie EDPB-aanbevelingen 01/2021 over de adequaatheidsreferentie in het kader van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving, vastgesteld op 2 februari 2021, https://edpb.europa.eu/system/files/2021-05/recommendations012021onart.36led.pdf_nl.pdf.

⁵ EDPB-aanbevelingen 02/2020 over de Europese essentiële garanties voor surveillancemaatregelen, vastgesteld op 10 november 2020, https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/recommendations/recommendations-022020-european-essential-guarantees_nl.

gegevensbescherming bij rechtshandhaving verankerde grondbeginselen. Met betrekking tot gegevensbescherming merkt de EDPB op dat er een sterke overeenstemming bestaat tussen het kader van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving en het Britse rechtskader wat bepaalde kernbepalingen betreft, zoals bepaalde begrippen (bv. “persoonsgegevens”; “verwerking van persoonsgegevens”; “verwerkingsverantwoordelijke”); gronden voor behoorlijke en rechtmatige verwerking voor legitieme doeleinden; doelbinding; kwaliteit en evenredigheid van de gegevens; bewaring, beveiliging en vertrouwelijkheid van gegevens; transparantie; bijzondere gegevenscategorieën; geautomatiseerde besluitvorming en profilering.

6. De EDPB beveelt aan dat de Europese Commissie haar analyse aanvult met informatie over het bestaan van een mechanisme om de bevoegde autoriteiten van de relevante lidstaten in kennis te stellen van de verdere verwerking of openbaarmaking van gegevens door de Britse autoriteiten waaraan zij de persoonsgegevens hebben doorgegeven en om de doeltreffendheid van dat mechanisme binnen de Britse rechtsorde na te gaan.
7. De EDPB is van mening dat de bepalingen van deel 3, hoofdstuk 5, van de Wet gegevensbescherming 2018 (Data Protection Act 2018, hierna “DPA 2018”) in beginsel wel degelijk een beschermingsniveau bieden dat in wezen overeenkomt met het niveau dat uit hoofde van het EU-recht wordt gewaarborgd, als het gaat om de doorgifte van persoonsgegevens van een Britse rechtshandavingsinstantie aan een derde land.
8. Hoewel de EDPB nota neemt van het feit dat het VK, binnen zijn rechtskader, kan erkennen dat bepaalde gebieden een adequaat niveau van gegevensbescherming bieden gelet op het Britse gegevensbeschermingskader, wenst de EDPB te benadrukken dat dit risico’s met zich kan brengen voor de bescherming van persoonsgegevens die vanuit de EU worden doorgegeven, in het bijzonder indien het Britse gegevensbeschermingskader in de toekomst zou afwijken van het EU-acquis. **Met het oog op voornoemde situaties moet de Europese Commissie daarom haar toezichtrol vervullen, en indien het in wezen gelijkwaardige beschermingsniveau voor persoonsgegevens die vanuit de EU worden doorgegeven niet wordt gehandhaafd, moet de Europese Commissie overwegen het adequaatheidsbesluit te wijzigen om er specifieke waarborgen in op te nemen voor gegevens die vanuit de EU worden doorgegeven en/of het adequaatheidsbesluit te schorsen.**
9. **Tot slot** wordt de Europese Commissie, **wat internationale overeenkomsten tussen de EU en derde landen betreft**, verzocht om de wisselwerking tussen het Britse gegevensbeschermingskader en de internationale verbintenissen van het land te onderzoeken, met name om de continuïteit van het gegevensbeschermingsniveau te verzekeren wanneer persoonsgegevens op basis van het Britse adequaatheidsbesluit van de EU aan het VK worden doorgegeven en vervolgens verder worden doorgegeven aan andere derde landen; en om de sluiting van internationale overeenkomsten tussen het VK en derde landen voortdurend te monitoren en in te grijpen indien de sluiting van dergelijke overeenkomsten het in de EU geboden beschermingsniveau voor persoonsgegevens dreigt te ondermijnen.
10. In dat verband onderstreept de EDPB dat de inwerkingtreding van de overeenkomst tussen het VK en de VS over de toegang tot elektronische gegevens voor de bestrijding van ernstige criminaliteit (hierna de “CLOUD Act-overeenkomst VK-VS”)⁶ gevolgen kan hebben voor verdere doorgiften door

---

⁶ Zie Overeenkomst tussen de regering van het Verenigd Koninkrijk en Noord-Ierland en de regering van de Verenigde Staten van Amerika inzake toegang tot elektronische gegevens ter bestrijding van zware misdaad (Agreement between the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the United States of America on Access to Electronic Data for the Purpose of Countering Serious Crime), Washington DC, VS, 3 oktober 2019.

rechtshandhavinginstanties in het VK, in het bijzonder met betrekking tot de afgifte en doorgifte van bevelen overeenkomstig artikel 5 van de CLOUD Act-overeenkomst VK-VS.

11. De EDPB beveelt ook aan dat de Europese Commissie voortdurend in het oog houdt of de sluiting van toekomstige overeenkomsten met derde landen inzake de samenwerking op het gebied van rechtshandhaving, die een rechtsgrond bieden voor de doorgifte van persoonsgegevens aan die landen, gevolgen zouden kunnen hebben voor de voorwaarden voor de verdere uitwisseling van de verzamelde informatie, en in het bijzonder of de bepalingen van die internationale overeenkomsten gevolgen kunnen hebben voor de toepassing van de Britse gegevensbeschermingswet en voorzien in een verdere beperking van of vrijstelling voor het toekomstige gebruik en de toekomstige openbaarmaking van voor rechtshandavingdoeleinden verzamelde informatie in het buitenland. De EDPB is van mening dat dergelijke informatie en beoordelingen van essentieel belang zijn om een omvattende evaluatie mogelijk te maken van het door het Britse rechtskader en de Britse praktijken geboden beschermingsniveau in verband met de openbaarmaking van gegevens in het buitenland.

2 INLEIDING

2.1 Het Britse gegevensbeschermingskader

12. Het Britse gegevensbeschermingskader is grotendeels gebaseerd op het gegevensbeschermingskader van de EU (met name de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving en Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (hierna “AVG”). Dat komt doordat het VK tot 31 januari 2020 een lidstaat was van de EU. Bovendien strekt de DPA 2018, die in werking is getreden op 23 mei 2018 en waarbij de Britse Wet gegevensbescherming 1998 is ingetrokken, niet alleen tot omzetting van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving, via deel 3 daarvan, maar bevat de wet ook nadere bepalingen ten aanzien van de toepassing van de AVG in het Britse recht en van de bevoegdheden en rechten van de nationale toezichhoudende autoriteit voor gegevensbescherming, het Britse Information Commissioner’s Office (hierna “ICO”).
13. Zoals vermeld in overweging 12 van het ontwerpbesluit heeft de Britse regering de wet van 2018 betreffende de terugtrekking uit de Europese Unie (European Union (Withdrawal) Act 2018) bekrachtigd, waarbij rechtstreeks toepasselijke EU-regelgeving in het Britse recht is overgenomen. Krachtens die wet hebben de ministers van het VK de bevoegdheid om, via wettelijke instrumenten, secundaire wetgeving in te voeren om in EU-recht dat na de terugtrekking van het VK uit de EU wordt gehandhaafd de nodige wijzigingen aan te brengen om het aan te passen aan de nationale context.
14. Het desbetreffende rechtskader dat na afloop van de overgangperiode⁷ van toepassing zal zijn in het VK, bestaat derhalve uit:
  - de algemene verordening gegevensbescherming van het Verenigd Koninkrijk (hierna “Britse AVG”), zoals opgenomen in het recht van het VK bij de terugtrekkingswet 2018, zoals gewijzigd bij de regelgeving van 2019 inzake gegevensbescherming, privacy en elektronische communicatie

---

⁷ De overgangperiode gaat in op 31 december 2020, de datum waarna het EU-recht niet langer van toepassing is in het VK. De “overbruggingsperiode” gaat uiterlijk op 30 juni 2021 in en betreft de aanvullende periode gedurende dewelke de doorzending van persoonsgegevens van de EU naar het VK niet als doorgifte wordt beschouwd.

(wijziging enz.) (uitstap uit de EU) (Data Protection, Privacy and Electronic Communications (Amendment Etc.) (EU Exit)) Regulations 2019 (, hierna “DPPEC Regulations 2019”);

- de DPA 2018, zoals gewijzigd bij de DPPEC Regulations 2019, en de regelgeving inzake gegevensbescherming, privacy en elektronische communicatie (wijzigingen enz.) (uitstap uit de EU) 2020; en
  - de Wet onderzoeksbevoegdheid 2016 (Investigatory Power Act 2016, hierna “IPA 2016”)
- (samen het “Britse gegevensbeschermingskader”).

2.2 Reikwijdte van de beoordeling door de EDPB

15. Het ontwerpbesluit van de Europese Commissie is het resultaat van een beoordeling van het Britse gegevensbeschermingskader, waarna gesprekken met de Britse regering hebben plaatsgevonden. In overeenstemming met artikel 51, lid 1, punt g), van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving, moet de EDPB een advies verstrekken over de bevindingen van de Europese Commissie, eventuele tekortkomingen in het adequaatheidskader vaststellen en voorstellen doen om die tekortkomingen op te lossen.
16. Zoals vermeld in de adequaatheidsreferentie van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving “moet de door de Europese Commissie verstrekte informatie uitputtend zijn en de EDPB in staat stellen de door de Commissie uitgevoerde analyse van het gegevensbeschermingsniveau in het derde land zelf te beoordelen”⁸.
17. In dat verband zij erop gewezen dat de EDPB slechts een deel van de documenten die relevant zijn om het Britse rechtskader te onderzoeken tijdig heeft ontvangen. De EDPB heeft het overgrote deel van de in het ontwerpbesluit vermelde wetgeving van het VK ontvangen via links in dat ontwerpbesluit. De Europese Commissie kon de EDPB geen schriftelijke uitleg of verbintenissen van het VK geven ten aanzien van de uitwisselingen tussen de Britse autoriteiten en de Europese Commissie in het kader van deze oefening⁹.
18. Gelet op het bovenstaande en op de korte termijn (2 maanden) waarbinnen de EDPB dit advies moest goedkeuren, heeft de EDPB ervoor gekozen om zich toe te spitsen op een aantal specifieke punten in het ontwerpbesluit en om zijn analyse van en mening over die punten te geven. Bij zijn analyse van het recht en de praktijken van een derde land dat tot voor kort lidstaat was van de EU, heeft de EDPB vastgesteld dat veel aspecten van dat recht en die praktijken in wezen gelijkwaardig zijn. Gelet op zijn rol in het proces voor de vaststelling van gepastheid en op de hoeveelheid rechtshandelingen en

---

⁸ Zie aanbevelingen 01/2021 over de adequaatheidsreferentie in het kader van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving, punt 15, blz. 5.

⁹ Dit zijn de elementen waarin de Europese Commissie in haar ontwerpbesluit naar toelichtingen van de Britse autoriteiten verwijst zonder de schriftelijke documenten van de Britse autoriteiten over te leggen die dergelijke toelichtingen zouden staven, bijvoorbeeld met betrekking tot: de effecten van de overgangsbepalingen en het ontbreken van een vervalbepaling (overweging 87); voorbeelden van instemming als passende basis voor de verwerking (voetnoot 68); het gebruik van de term “onnauwkeurig” om “onjuiste of misleidende” persoonsgegevens aan te duiden (voetnoot 79); het mandaat van het ISC (voetnoot 245); de lage drempel voor het indienen van een klacht bij het IPT en het feit dat het niet ongebruikelijk is dat het IPT vaststelt dat de klager in werkelijkheid nooit het voorwerp was van een onderzoek door een overheidsinstantie (voetnoot 263); de combinatie van bevoegdheden die ontleend worden aan de regelgeving en het gemene recht (voetnoot 52); de door de regering uitgeoefende prerogatieven (voetnoot 62); het feit dat het andere organisaties vrij staat om de beginselen van de MoPI-gedragscode toe te passen indien zij dat wensen (voetnoot 86).

praktijken die moeten worden geanalyseerd, heeft de EDPB besloten zich toe te spitsen op de aspecten die in zijn ogen absoluut nader moesten worden bekeken.

19. De EDPB heeft rekening gehouden met het toepasselijke Europese gegevensbeschermingskader, met inbegrip van de artikelen 7, 8 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna het “EU-handvest” genoemd), waarbij respectievelijk het recht op eerbiediging van het privéleven en van het familie- en gezinsleven, het recht op bescherming van persoonsgegevens en het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en op een onpartijdig gerecht worden beschermd, alsook met artikel 8 van het Europees Verdrag betreffende de rechten van de mens (hierna “EVRM”), waarbij het recht op eerbiediging van het privéleven en van het familie- en gezinsleven wordt beschermd. Daarnaast heeft de EDPB de voorschriften van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving in overweging genomen, alsook de relevante jurisprudentie.
20. Het doel van deze oefening is ten behoeve van de Europese Commissie een advies uit te brengen voor de beoordeling van de adequaatheid van het beschermingsniveau in het VK. Het begrip “passend beschermingsniveau” werd al gehanteerd in Richtlijn 95/46/EC en is verder uitgewerkt door het Hof. Het is belangrijk te herinneren aan de norm die het Hof heeft gesteld in het arrest-Schrems I, namelijk dat het “beschermingsniveau” in het derde land “in grote lijnen” moet overeenkomen met het niveau dat in de EU wordt gewaarborgd, “ook al kunnen de middelen waarmee dat derde land voor waarborgen voor een passend beschermingsniveau kan zorgen, anders zijn dan die welke binnen de EU worden ingezet”¹⁰. Het doel is dus niet de Europese wetgeving punt voor punt te kopiëren, maar de grote lijnen en kernvereisten van de onderzochte wetgeving vast te stellen. Adequaatheid kan worden bereikt door een combinatie van rechten voor de betrokkenen, verplichtingen voor gegevensverwerkers of verwerkingsverantwoordelijken en toezicht door onafhankelijke instanties. Regelgeving voor gegevensbescherming is echter alleen doeltreffend als zij afdwingbaar is en in de praktijk wordt nageleefd. Daarom moet niet alleen worden gekeken naar de inhoud van de regels die van toepassing zijn op persoonsgegevens die naar een derde land of een internationale organisatie worden doorgegeven, maar ook naar het bestaande systeem om de doeltreffendheid van dergelijke regels te waarborgen. Voor de doeltreffendheid van gegevensbeschermingsregels zijn efficiënte handavingsmechanismen van doorslaggevend belang¹¹.

2.3 Algemene opmerkingen en zorgen

2.3.1 Door het VK aangegane internationale verbintenissen

21. Volgens artikel 36, lid 2, punt c), van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving en de adequaatheidsreferentie in het kader van die richtlijn¹² houdt de Commissie bij de beoordeling van de vraag of het beschermingsniveau van een derde land adequaat is rekening met onder meer de internationale verbintenissen die het derde land heeft aangegaan, of met andere verplichtingen die voortvloeien uit de deelname van dat derde land aan multilaterale of regionale regelingen, in het bijzonder met betrekking tot de bescherming van persoonsgegevens en met de uitvoering van dergelijke verbintenissen. Voorts moet rekening worden gehouden met de toetreding van het derde

---

¹⁰ Zie Hof, C-362/14, Maximilian Schrems/Data Protection Commissioner, 6 oktober 2015, ECLI:EU:C:2015:650 (hierna “Schrems I”), punten 73-74.

¹¹ Zie EDPB-aanbevelingen 01/2021 over de adequaatheidsreferentie in het kader van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving, punt 14, blz. 5.

¹² Zie EDPB-aanbevelingen 01/2021 over de adequaatheidsreferentie in het kader van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving, punt 24, blz. 7.

land tot het Verdrag van de Raad van Europa van 28 januari 1981 tot bescherming van personen met betrekking tot de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens (hierna “Verdrag 108”)¹³ en het bijbehorende Aanvullend Protocol¹⁴.

22. **In dat verband is de EDPB ingenomen met het feit dat het VK is toegetreden tot het EVRM en onder de jurisdictie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna “EHRM”) valt. Daarnaast is het VK ook toegetreden tot Verdrag 108 en het Aanvullend Protocol daarbij, heeft het in 2018 Verdrag 108+¹⁵ ondertekend en werkt het momenteel aan de ratificering daarvan.**

2.3.2 Mogelijke toekomstige afwijking van het Britse gegevensbeschermingskader

23. Zoals vermeld in overweging 107 van het ontwerpbesluit moet de Europese Commissie er rekening mee houden dat het VK na de in het terugtrekkingsakkoord¹⁶ opgenomen overgangperiode zijn eigen gegevensbeschermingsregeling beheert, toepast en handhaaft en dat dit, zodra de overbruggingsbepaling¹⁷ krachtens artikel FINPROV.10A van de handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de EU en het VK¹⁸ ophoudt van toepassing te zijn, wijzigingen of aanpassingen van het in het ontwerpbesluit beoordeelde gegevensbeschermingskader met zich kan brengen, alsmede andere relevante ontwikkelingen.
24. De Europese Commissie heeft daarom besloten een vervalbepaling in haar ontwerpbesluit op te nemen¹⁹, waarin is bepaald dat het besluit vier jaar na de inwerkingtreding ervan verstrijkt.
25. Er zij op gewezen dat de mogelijkheid voor de Britse ministers, onder wie de minister van binnenlandse zaken, om secundaire wetgeving in te voeren na afloop van de overbruggingsperiode in de toekomst tot aanzienlijke verschillen tussen het Britse gegevensbeschermingskader en dat van de EU kan leiden.
26. Tot slot is het VK sinds het eind van de overgangperiode niet alleen niet langer gebonden door de jurisprudentie van het Hof, maar zullen ook de reeds erkende arresten van het Hof, die als overgenomen jurisprudentie worden beschouwd in het Britse rechtskader, mogelijk niet langer bindend zijn voor het VK, in het bijzonder omdat het VK de mogelijkheid heeft om overgenomen EU-jurisprudentie te wijzigen na afloop van de overbruggingsperiode en het Hooggerechtshof niet gebonden is door overgenomen EU-jurisprudentie²⁰.

---

¹³ Zie Verdrag tot bescherming van personen met betrekking tot de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens, Verdrag 108, 28 januari 1981.

¹⁴ Zie Aanvullend Protocol bij het Verdrag tot bescherming van personen met betrekking tot de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens inzake toezichthoudende autoriteiten en grensoverschrijdend verkeer van gegevens, voor ondertekening opengesteld op 8 november 2001.

¹⁵ Zie Protocol tot wijziging van het Verdrag tot bescherming van personen met betrekking tot de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens (hierna “Verdrag 108+”), 18 mei 2018.

¹⁶ Zie akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (PB L 029 van 31.1.2020, blz. 7).

¹⁷ De overgangperiode eindigt op 31 december 2020, de datum waarna het EU-recht niet langer van toepassing is in het VK. De “overbruggingsperiode” eindigt uiterlijk op 30 juni 2021 en betreft de aanvullende periode gedurende dewelke de doorzending van persoonsgegevens van de EU naar het VK niet als doorgifte wordt beschouwd.

¹⁸ Zie handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds (PB L 444 van 31.12.2020, blz. 14).

¹⁹ Zie artikel 4 van het eindbesluit. Zie ook overweging 172 van het ontwerpbesluit.

²⁰ Zie artikel 6, punten 3) tot en met 6), van de terugtrekkingswet 2018.

27. Gelet op de risico's van mogelijke afwijkingen van het Britse gegevensbeschermingskader ten opzichte van het EU-acquis na afloop van de overbruggingsperiode, is de EDPB ingenomen met het besluit van de Europese Commissie om een vervalbepaling van vier jaar op te nemen in het ontwerpbesluit. De EDPB wenst hier evenwel het belang van de toezichtrol van de Europese Commissie te benadrukken²¹. De Europese Commissie moet immers toezicht houden op alle relevante ontwikkelingen in het VK die mogelijk een invloed hebben op de wezenlijke gelijkwaardigheid van het beschermingsniveau voor persoonsgegevens die op basis van het Britse adequaatheidsbesluit worden doorgegeven na de inwerkingtreding van dat besluit. Daarnaast moet de Europese Commissie op basis van de specifieke omstandigheden passende maatregelen nemen door het adequaatheidsbesluit te schorsen, te wijzigen of in te trekken indien zij na de vaststelling van het adequaatheidsbesluit over aanwijzingen beschikt dat het VK niet langer een passend beschermingsniveau verzekert.
28. De EDPB zal op zijn beurt alles in het werk stellen om de Europese Commissie in kennis te stellen van alle relevante maatregelen die door de voor gegevensbescherming bevoegde toezichthoudende autoriteiten van de lidstaten worden getroffen, en met name van klachten van betrokkenen in de EU over de doorgifte van persoonsgegevens uit de EU aan het VK.

3 REGELS INZAKE DE VERWERKING VAN PERSOONSGEGEVENS DOOR BEVOEGDE AUTORITEITEN VOOR DE HANDHAVING VAN HET STRAFRECHT

3.1 Materieel toepassingsgebied

29. Ten aanzien van overweging 24 en volgende van het ontwerpbesluit merkt de EDPB op dat het ontwerpadequaatheidsbesluit weinig gegevens bevat over de activiteiten van en het rechtskader dat van toepassing is op andere instanties met rechtshandavingstaken dan de politie.
30. In het Britse duidend kader voor adequaatheidsbesluiten, deel F: rechtshandhaving²², wordt op bladzijde 11 bijvoorbeeld gesuggereerd dat het **National Crime Agency** (hierna "NCA") een rechtshandavingsinstantie van bijzonder belang zou kunnen zijn, die onder meer een bredere functie op het gebied van criminele inlichtingen heeft. Het NCA omschrijft zijn opdracht als het verzamelen van inlichtingen uit diverse bronnen om de analyse-, beoordelings- en tactische mogelijkheden te optimaliseren, bijvoorbeeld uit technisch onderschepte communicatie, rechtshandavingspartners in het VK en in het buitenland, en veiligheids- en inlichtingendiensten²³. Het NCA is ook een van de belangrijkste gesprekspartners voor de internationale rechtshandavingspartners en speelt een essentiële rol bij de uitwisseling van criminele inlichtingen²⁴.

---

²¹ Zie artikel 36, lid 4, van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving.

²² Zie UK Government, Explanatory Framework for Adequacy Discussions, Section F: Law Enforcement, 13 maart 2020.

https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/872237/F-Law-Enforcement.pdf.

²³ Zie de website van het National Crime Agency, Intelligence: enhancing the picture of serious organised crime affecting the UK, <https://www.nationalcrimeagency.gov.uk/what-we-do/how-we-work/intelligence-enhancing-the-picture-of-serious-organised-crime-affecting-the-uk>.

²⁴ Hoewel niet alle door het NCA verwerkte inlichtingen persoonsgegevens zijn, kan een aanzienlijk deel ervan persoonlijke informatie betreffen en verschillen de hier omschreven activiteiten van klassiek politiewerk.

31. De EDPB neemt voorts nota van het feit dat het Government Communications Headquarters (hierna "GCHQ"), waarvan de activiteiten gewoonlijk onder deel 4 DPA 2018 (nationale veiligheid) vallen, eveneens een actieve rol speelt in het beperken van de maatschappelijke en financiële schade van ernstige en georganiseerde criminaliteit in het VK, in nauwe samenwerking met het ministerie van Binnenlandse Zaken, het NCA, de belasting- en douanediens (HM Revenue and Customs, hierna "HMRC") en andere overheidsdiensten²⁵. De activiteiten van het GCHQ houden verband met de bestrijding van kindermisbruik, fraude, andere vormen van economische criminaliteit, waaronder witwaspraktijken, crimineel gebruik van technologie, cybercriminaliteit, georganiseerde immigratiecriminaliteit, waaronder mensenhandel, en drugs-, wapen- en andere illegale smokkelactiviteiten.
32. **De EDPB verzoekt de Europese Commissie om haar analyse aan te vullen met een analyse van de rechtshandavingsinstanties die zich in hun dagelijkse werkzaamheden lijken toe te spitsen op het verzamelen en analyseren van gegevens, in het bijzonder het NCA. Daarnaast verzoekt de EDPB de Commissie om grondiger te kijken naar agentschappen zoals het GCHQ, waarvan de activiteiten tot het gebied van de rechtshandhaving en de nationale veiligheid behoren, en naar het op die agentschappen toepasselijke rechtskader voor de verwerking van persoonsgegevens.**

3.2 Waarborgen, rechten en verplichtingen

3.2.1 Verwerking op basis van "toestemming" van de betrokkene

33. De EDPB neemt nota van het feit dat de Europese Commissie in overwegingen 37 en 38 van het ontwerpbesluit stelt dat **vertrouwen op toestemming** niet relevant wordt geacht in een adequaatheidsscenario, aangezien de gegevens in doorgiftescenario's niet rechtstreeks door een Britse rechtshandavingsinstantie bij de betrokkene worden verzameld op basis van toestemming.
34. De EDPB herinnert er in dat verband aan dat artikel 36, lid 2, punt a), van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving voorschrijft dat uiteenlopende aspecten in aanmerking moeten worden genomen, ook buiten het scenario van doorgifte, waaronder "de rechtsstatelijkheid, de eerbiediging van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden, de toepasselijke algemene en sectorale wetgeving, onder meer inzake [...] strafrecht".
35. Toestemming in de context van rechtshandhaving kan relevant zijn als rechtsgrond voor gegevensverwerking, als aanvullende waarborg, of meer algemeen als grond voor de uitoefening van

---

Daardoor zou een beoordeling van de toegang tot persoonsgegevens door rechtshandavingsdiensten in het VK onvolledig zijn als de activiteiten van het NCA niet grondig worden beoordeeld. Het lijkt redelijk ervoor te zorgen dat gegevensbeschermingsbeginselen in alle relevante rechtshandavingsinstanties dezelfde betekenis krijgen en dus duidelijkheid te scheppen over een sterk op gegevens gericht bureau zoals het NCA. Daarnaast luidt het in de toelichting verder dat "we, met het oog op de toekomst, voortdurend op zoek gaan naar nieuwe kansen om traditionele capaciteiten te verzamelen, te ontwikkelen en te verbeteren om de kwantiteit en de kwaliteit van de inlichtingen die we in het VK en in het buitenland kunnen benutten, te verhogen." "In dat kader ontwikkelen we de nieuwe nationale capaciteit voor gegevensbenutting (National Data Exploitation Capability), waarbij we de krachtens de Wet criminaliteit en rechtbanken (Crime and Courts Act) aan het Bureau verleende bevoegdheden gebruiken om de gegevens waarover de regering beschikt te koppelen, te raadplegen en te benutten." [...] "Dit zal onze alertheid en flexibiliteit verhogen om op nieuwe dreigingen te kunnen reageren en proactief te werk te kunnen gaan, door informatie en inlichtingen over nieuwe dreigingen te verzamelen en te analyseren zodat we maatregelen kunnen treffen voordat dreigingen worden uitgevoerd."

²⁵ Zie de website van het GCHQ, Mission, Serious and Organised Crime, <https://www.gchq.gov.uk/section/mission/serious-crime>.

de onderzoeksbevoegdheid die tot het verkrijgen van persoonsgegevens leidt, bijvoorbeeld de toestemming van derden om hun gebouw te doorzoeken of om gegevensdragers in beslag te nemen.

36. De EDPB merkt op dat, ook volgens de informatie die de Europese Commissie heeft verstrekt in overweging 38 van het ontwerpbesluit, in de Britse regeling altijd een rechtsgrondslag nodig is voor het gebruik van toestemming. Dat betekent dat zelfs indien de politie wettelijk bevoegd is om de gegevens te verwerken in het kader van een onderzoek, zij het in bepaalde specifieke omstandigheden (bijvoorbeeld om een DNA-monster te verzamelen) passend kan achten om de betrokkene om toestemming te vragen.
37. **De EDPB verzoekt de Europese Commissie om het mogelijke gebruik van toestemming in een rechtshandavingscontext standaard te onderzoeken bij de beoordeling van de adequaatheid van een derde land krachtens de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving.**

3.2.2 Individuele rechten

3.2.2.1 Nationale veiligheidscertificaten

38. Overeenkomstig artikel 79 DPA 2018 kunnen verwerkingsverantwoordelijken nationale veiligheidscertificaten aanvragen die worden afgegeven door een minister, een lid van het kabinet, de Attorney General of de Advocate General for Scotland en waarin wordt gecertificeerd dat beperkingen van de in de deel 3, hoofdstukken 3 en 4, DPA 2018 verankerde verplichtingen en rechten een noodzakelijke en evenredige maatregel zijn ter bescherming van de nationale veiligheid.
39. Deze certificaten moeten de verwerkingsverantwoordelijken meer rechtszekerheid bieden en zullen sluitend bewijs vormen van het feit dat de verwerking van persoonsgegevens verband houdt met de nationale veiligheid. Er zij evenwel op gewezen dat deze certificaten niet vereist zijn om beperkingen vanwege de nationale veiligheid in te roepen, maar eerder een maatregel zijn om de transparantie te verzekeren²⁶.
40. De EDPB leidt uit schema 20, DPA 2018, artikelen 17 en 18, af dat in het kader van de Wet gegevensbescherming 1998 (hierna "oud certificaat") afgegeven nationale veiligheidscertificaten tot 25 mei 2019 een verlengd effect hadden voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de DPA 2018. Tot die datum werden de oude certificaten, tenzij zij werden vervangen of ingetrokken, behandeld alsof zij waren afgegeven op grond van de DPA 2018. Wanneer op een op grond van de Wet gegevensbescherming 1998 geen uitdrukkelijke einddatum vermeld staat, blijft dat certificaat volgens de EDPB evenwel geldig voor de verwerking in het kader van de Wet gegevensbescherming 1998, tenzij het certificaat wordt ingetrokken of vernietigd²⁷. Hoewel de bij die oude certificaten geboden bescherming beperkt is tot de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de Wet gegevensbescherming 1998, neemt de EDPB nota van het feit dat er op grond van de Wet gegevensbescherming 1998 nieuwe nationale veiligheidscertificaten kunnen worden afgegeven voor persoonsgegevens die zijn verwerkt krachtens de Wet gegevensbescherming 1998²⁸.

---

²⁶ Zie UK Home Office, The Data Protection Act 2018, National Security Certificates Guidance, augustus 2020, https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/910279/Data_Protection_Act_2018_-_National_Security_Certificates_Guidance.pdf, blz. 4.

²⁷ Zie UK Home Office, The Data Protection Act 2018, National Security Certificates Guidance, augustus 2020, blz. 5.

²⁸ Zie UK Home Office, The Data Protection Act 2018, National Security Certificates Guidance, augustus 2020, blz. 5.

41. **Voor de volledigheid verzoekt de EDPB de Europese Commissie om in haar ontwerpadequaateitsbesluit te verduidelijken dat er nog steeds nationale veiligheidscertificaten kunnen worden afgegeven op grond van de Wet gegevensbescherming 1998. De EDPB verzoekt de Europese Commissie voorts om in haar ontwerpadequaateitsbesluit de verhaal- en toezichtmechanismen te beschrijven voor certificaten die zijn afgegeven op grond van de Wet gegevensbescherming 1998. Tot slot verzoekt de EDPB de Europese Commissie om in haar ontwerpadequaateitsbesluit te vermelden hoeveel bestaande certificaten op grond van de Wet gegevensbescherming 1998 zijn afgegeven en om aandachtig toe te zien op dat aspect.**

3.2.2.2 Geautomatiseerde besluitvorming in het kader van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving

42. De EDPB onderstreept dat profilering die leidt tot discriminatie van natuurlijke personen op grond van specifieke categorieën van persoonsgegevens bij artikel 11, lid 3, van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving verboden is. De EDPB merkt evenwel op dat artikel 50 DPA 2018, waarin de specifieke regels voor geautomatiseerde besluitvorming zijn vastgelegd, niet voorziet in een dergelijk verbod.
43. **De EDPB verzoekt de Europese Commissie daarom dit na te gaan en haar bevindingen uitdrukkelijk te vermelden in haar adequaatheidsbesluit. Voorts verzoekt de EDPB de Europese Commissie nauw toe te zien op zaken in verband met geautomatiseerde besluitvorming en profilering.**
44. Volgens de adequaatheidsreferentie in het kader van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving moet “de wetgeving van het derde land [...] in elk geval voorzien in de nodige waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkene. In dit verband moet ook rekening worden gehouden met het bestaan van een mechanisme om de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaat in kennis te stellen van verdere verwerking, zoals het gebruik van de doorgegeven gegevens voor grootschalige profilering”²⁹.
45. **De EDPB verzoekt de Commissie om dit element te onderzoeken in het licht van de leidraad die de EDPB in zijn referentie heeft verstrekt.**

3.2.3 Verdere doorgiften

46. Volgens de adequaatheidsreferentie in het kader van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving mag de verdere doorgifte van persoonsgegevens door de eerste ontvanger naar een ander derde land of een andere internationale organisatie geen afbreuk doen aan het in de Unie geboden beschermingsniveau van natuurlijke personen van wie gegevens worden doorgegeven. Een dergelijke verdere doorgifte van gegevens mag daarom alleen worden toegestaan indien de continuïteit van het door het EU-recht geboden beschermingsniveau is gewaarborgd. De EDPB is van mening dat de bepalingen van deel 3, hoofdstuk 5, van de Wet gegevensbescherming 2018, en in het bijzonder artikel 73, zoals de Europese Commissie in haar beoordeling heeft opgemerkt, in beginsel een beschermingsniveau bieden dat in wezen overeenkomt met het niveau dat uit hoofde van het EU-recht wordt gewaarborgd, wat de doorgifte van persoonsgegevens van een Britse rechtshandhavinginstantie aan een derde land betreft.
47. Ten eerste is in artikel 73, punt 1, b), DPA 2018 bepaald dat een verwerkingsverantwoordelijke geen persoonsgegevens mag doorgeven aan een derde land of internationale organisatie tenzij “in een geval waarin de persoonsgegevens oorspronkelijk aan de verwerkingsverantwoordelijke of een andere

---

²⁹ Zie EDPB-aanbevelingen 01/2021 over de adequaatheidsreferentie in het kader van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving, punten 59-61.

bevoegde autoriteit waren doorgegeven of anderszins ter beschikking ware gesteld door een andere lidstaat dan het Verenigd Koninkrijk, die lidstaat of een in die lidstaat gevestigde persoon die als bevoegde autoriteit fungeert voor de toepassing van de richtlijn rechtshandhaving, de doorgifte heeft toegestaan overeenkomstig het recht van de betrokken lidstaat". Deze bepalingen lijken in overeenstemming te zijn met de adequaatheidsreferentie van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving, waarin is bepaald dat rekening moet worden gehouden met het bestaan van een mechanisme waarmee de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaat in kennis worden gesteld van en toestemming kunnen geven voor de verdere doorgifte van gegevens. De eerste ontvanger van de uit de EU doorgegeven gegevens moet aansprakelijk zijn en moet kunnen aantonen dat de relevante bevoegde autoriteit van de lidstaat toestemming heeft gegeven voor de verdere doorgifte en dat passende waarborgen worden geboden voor verdere doorgifte van gegevens indien er geen adequaatheidsbesluit is met betrekking tot het derde land waarnaar de gegevens verder zouden worden doorgegeven. "In dit verband moet rekening worden gehouden met het bestaan van een verplichting of een verbintenis om relevante, door de autoriteiten van de overdragende lidstaten vastgestelde verwerkingscodes toe te passen"³⁰.

48. **De EDPB verzoekt de Commissie om dit element te onderzoeken in het licht van de leidraad die de EDPB heeft verstrekt in zijn adequaatheidsreferentie in het kader van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving.**
49. Ten tweede heeft de Britse minister van binnenlandse zaken, zoals uitgelegd in overweging 81 van het ontwerpbesluit, de bevoegdheid om, na raadpleging van het ICO, te erkennen dat een derde land (of een grondgebied of sector in een derde land), een internationale organisatie of een beschrijving van een dergelijk land of grondgebied of een dergelijke sector of organisatie een adequaat niveau van bescherming van persoonsgegevens verzekert³¹. Bij het beoordelen van de adequaatheid van het beschermingsniveau moet de Britse minister van binnenlandse zaken dezelfde aspecten in aanmerking nemen als de Europese Commissie krachtens artikel 36, lid 2, punten a) tot en met c), richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving, gelezen in samenhang met overweging 67 van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving en de overgenomen EU-jurisprudentie. Dat betekent dat de norm bij de beoordeling van het passende niveau van bescherming in een derde land zal zijn of dat derde land een beschermingsniveau biedt dat "in wezen overeenkomt" met het in het VK gewaarborgde beschermingsniveau. Hoewel de EDPB opmerkt dat het VK, op grond van de DPA 2018, kan erkennen dat gebieden een adequaat beschermingsniveau bieden gelet op het Britse gegevensbeschermingskader, wenst de EDPB te benadrukken dat de Europese Commissie voor die gebieden mogelijk nog geen adequaatheidsbesluit heeft vastgesteld waarin wordt erkend dat het beschermingsniveau "in wezen overeenkomt" met dat in de EU. Dat kan risico's met zich brengen voor de bescherming van uit de EU doorgegeven persoonsgegevens, in het bijzonder indien het Britse gegevensbeschermingskader in de toekomst zou afwijken van het EU-acquis. Er zij op gewezen dat de historische zaak Schrems II voor het Hof³² in juli 2020 heeft geleid tot de nietigverklaring van het Amerikaanse besluit inzake het privacychild. Het Amerikaanse rechtskader kon volgens het Hof immers niet worden geacht een beschermingsniveau te bieden dat in wezen overeenkomt met het in

---

³⁰ Zie EDPB-aanbevelingen 01/2021 over de adequaatheidsreferentie in het kader van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving, punten 55 en 56.

³¹ Zie artikel 182, punt 2, DPA 2018. Zie ook het memorandum van overeenstemming over de rol van het ICO met betrekking tot nieuwe adequaatheidsbeoordelingen van het VK, <https://ico.org.uk/about-the-ico/news-and-events/news-and-blogs/2021/03/secretary-of-state-for-the-department-for-dcms-and-the-information-commissioner-sign-memorandum-of-understanding/>.

³² Zie Hof, C-311/18, Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Ltd en Maximilian Schrems, 16 juli 2020, ECLI:EU:C:2020:559 (hierna "Schrems II").

de EU geboden beschermingsniveau. De reeds erkende arresten van het Hof, die als overgenomen jurisprudentie worden beschouwd in het Britse rechtskader, zullen mogelijk echter niet langer bindend zijn voor het VK, in het bijzonder omdat het VK de mogelijkheid heeft om overgenomen EU-jurisprudentie te wijzigen na afloop van de overbruggingsperiode en het Hoogerechtshof niet gebonden is door overgenomen EU-jurisprudentie³³.

50. **De EDPB verzoekt de Europese Commissie daarom nauw toe te zien op het adequaatheidsbeoordelingsproces en de criteria van de Britse autoriteiten ten aanzien van andere derde landen, in het bijzonder met betrekking tot derde landen die door de EU niet als adequaat zijn erkend op grond van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving.**
51. Indien de Europese Commissie zou vaststellen dat het door het VK adequaat bevonden derde land geen beschermingsniveau biedt dat in wezen gelijkwaardig is aan het in de EU geboden beschermingsniveau, zoals bepaald in artikel 36 van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving, **verzoekt de EDPB de Europese Commissie om alle nodige stappen te ondernemen, zoals het wijzigen van het adequaatheidsbesluit betreffende het VK om er specifieke waarborgen in op te nemen voor persoonsgegevens uit de EU en/of om te overwegen het adequaatheidsbesluit betreffende het VK te schorsen, wanneer uit de EU aan het VK doorgegeven persoonsgegevens verder worden doorgegeven aan het derde land in kwestie op basis van een adequaatheidsregeling van het VK.**
52. **In verband met door het VK gesloten of in de toekomst te sluiten internationale overeenkomsten en de mogelijke toegang van derde landen waarmee dergelijke overeenkomsten worden gesloten tot gegevens uit de EU, beveelt de EDPB de Europese Commissie tot slot aan om de wisselwerking tussen het Britse gegevensbeschermingskader en de internationale verbintenissen van het land te onderzoeken, met name om de continuïteit van het gegevensbeschermingsniveau te verzekeren bij verdere doorgifte van persoonsgegevens van de EU aan het VK op basis van een Brits adequaatheidsbesluit en vervolgens worden doorgegeven aan andere derde landen; en om de sluiting van internationale overeenkomsten tussen het VK en derde landen voortdurend te monitoren en in te grijpen indien de sluiting van dergelijke overeenkomsten het in de EU geboden beschermingsniveau voor persoonsgegevens dreigt te ondermijnen. Zo onderstreept de EDPB dat, hoewel de Europese Commissie heeft verwezen naar het feit dat de CLOUD Act-overeenkomst VK-VS³⁴ gevolgen zou kunnen hebben voor verdere doorgiften naar de VS door dienstverleners in het VK, de inwerkingtreding van die overeenkomst ook gevolgen kan hebben voor verdere doorgiften door rechtshandavingsinstanties in het VK, in het bijzonder met betrekking tot de afgifte en doorgifte van bevelen overeenkomstig artikel 5 van de CLOUD Act-overeenkomst VK-VS.**
53. De EDPB is ook van mening dat de sluiting van toekomstige overeenkomsten met derde landen inzake de samenwerking op het gebied van rechtshandaving, die een rechtsgrond biedt voor de doorgifte van persoonsgegevens aan die landen, eveneens aanzienlijke gevolgen kan hebben voor de voorwaarden voor de verdere uitwisseling van de verzamelde informatie, aangezien dergelijke overeenkomsten van invloed kunnen zijn op het Britse gegevensbeschermingskader zoals dat is beoordeeld.

---

³³ Zie artikel 6, punten 3) tot en met 6), van de terugtrekkingswet 2018.

³⁴ Zie Overeenkomst tussen de regering van het Verenigd Koninkrijk en Noord-Ierland en de regering van de Verenigde Staten van Amerika inzake toegang tot elektronische gegevens ter bestrijding van zware misdaad (Agreement between the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the United States of America on Access to Electronic Data for the Purpose of Countering Serious Crime), Washington DC, VS, 3 oktober 2019, <https://www.gov.uk/government/publications/ukusa-agreement-on-access-to-electronic-data-for-the-purpose-of-counteracting-serious-crime-cs-usa-no62019>.

54. **De EDPB beveelt daarom aan dat de Europese Commissie voortdurend in het oog houdt of de sluiting van toekomstige overeenkomsten tussen het VK en derde landen gevolgen kan hebben voor de toepassing van de Britse gegevensbeschermingswet en of die overeenkomsten voorzien in een verdere beperking van of vrijstelling voor de verdere uitwisseling en het verdere gebruik en de openbaarmaking van voor rechtshandhavingsdoeleinden verzamelde informatie in het buitenland. De EDPB is van mening dat dergelijke informatie en beoordelingen van essentieel belang zijn om een omvattende evaluatie mogelijk te maken van het door het Britse rechtskader en de Britse praktijken geboden beschermingsniveau in verband met de openbaarmaking van gegevens in het buitenland.**
55. Tot slot neemt de EDPB nota van het feit dat rechtshandhavingsinstanties in het VK overeenkomstig artikel 76(4)(b) DPA 2018 (doorgifte op basis van bijzondere omstandigheden) persoonsgegevens mogen doorgeven aan een derde land of een internationale organisatie wanneer de doorgifte “noodzakelijk is om juridisch advies in te winnen in verband met een van de rechtshandhavingsdoeleinden”. **De EDPB onderstreept dat artikel 38 richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving geen overeenkomstige bepaling bevat, en verzoekt de Europese Commissie derhalve om te verduidelijken wat wordt bedoeld met “juridisch advies” en wat voor persoonsgegevens in dergelijke gevallen worden uitgewisseld.**

3.2.4 Verdere verwerking, met inbegrip van verdere uitwisseling voor nationale veiligheidsdoeleinden

56. In zijn adequaatheidsreferentie in het kader van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving heeft de EDPB erop gewezen dat de verdere verwerking of openbaarmaking van gegevens die vanuit de EU worden doorgegeven voor andere doeleinden dan rechtshandhaving, zoals nationale veiligheidsdoeleinden, ook bij wet moet worden geregeld en noodzakelijk en evenredig moet zijn. Uit de beoordeling van de Europese Commissie in haar ontwerpbesluit blijkt dat artikel 36(3) DPA 2018, de Wet digitale economie 2017 (Digital Economy Act 2017), de Wet criminaliteit en rechtbanken 2013 (Crime and Courts Act 2013) en de Wet ernstige criminaliteit 2017 (Serious Crime Act 2017) een duidelijk rechtskader bieden voor de verdere uitwisseling, voor zover die verdere uitwisseling strookt met de in de DPA 2018 vastgestelde regels.
57. De EDPB merkt op dat de Europese Commissie in de context van de verdere verwerking voor andere doeleinden van uit de EU doorgegeven persoonsgegevens niet heeft beoordeeld of er mechanismen bestaan waarmee de Britse rechtshandhavingsinstanties de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten in kennis kunnen stellen van de mogelijke verdere verwerking van gegevens. In de adequaatheidsreferentie in het kader van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving is echter bepaald dat dit een aspect is waarmee rekening moet worden gehouden³⁵. Daarnaast wordt het bestaan van een dergelijk mechanisme om de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten in kennis te stellen van de verdere verwerking van gegevens voor rechtshandhavingsdoeleinden ook beschouwd als een aspect waarmee rekening moet worden gehouden volgens de adequaatheidsreferentie in het kader van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving³⁶.
58. **De EDPB verzoekt de Europese Commissie daarom om haar analyse aan te vullen met informatie over het bestaan van mechanismen voor de Britse rechtshandhavingsinstanties om de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten in kennis te stellen van de mogelijke verdere verwerking van gegevens die uit de EU zijn doorgegeven.**

---

³⁵ Zie EDPB-aanbevelingen 01/2021 over de adequaatheidsreferentie in het kader van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving, punt 41 en voetnoot 39.

³⁶ Zie EDPB-aanbevelingen 01/2021 over de adequaatheidsreferentie in het kader van de richtlijn gegevensbescherming bij rechtshandhaving, punt 40.

59. Wat betreft het delen van door een rechtshandhavinginstantie verzamelde gegevens met een inlichtingenbureau voor nationale veiligheidsdoeleinden, is de rechtsgrondslag op basis waarvan een dergelijke verdere uitwisseling kan worden toegestaan bovendien de Wet terrorismebestrijding 2008 (Counter-terrorism Act 2008). De EDPB merkt in dat verband op dat de draagwijdte en de bepalingen van artikel 19 van de Wet terrorismebestrijding 2008 niet volledig aan bod komen in de beoordeling van de Europese Commissie en een ruimer verder gebruik kunnen inhouden, in het bijzonder gelet op artikel 19(2) van de Wet terrorismebestrijding 2008, waarin is bepaald dat “informatie die door een inlichtingendienst is verkregen bij de uitoefening van zijn taken door die dienst mag worden gebruikt in verband met de uitoefening van andere taken van die dienst.” Wat dat betreft, onderstreept de EDPB dat de gegevens na verdere verwerking of openbaarmaking hetzelfde beschermingsniveau moeten genieten als wanneer zij oorspronkelijk door de ontvangende bevoegde autoriteit werden verwerkt.

3.3 Toezicht en handhaving

60. De EDPB merkt op dat het toezicht op rechtshandhavinginstanties, naast het ICO, wordt verzekerd door een combinatie van verschillende commissarissen. In de ontwerpadequaatheidsbevindingen worden de Commissaris voor onderzoeksbevoegdheden (Investigatory Powers Commissioner, hierna “IPC” genoemd), de Commissaris voor de bewaring en het gebruik van biometrisch materiaal (Commissioner for the Retention and Use of Biometric Material) en de Commissaris voor bewakingscamera’s (Surveillance Camera Commissioner). In dat verband zij erop gewezen dat het Hof herhaaldelijk de noodzaak van onafhankelijk toezicht heeft onderstreept. Voor kwesties met betrekking tot de toegang tot aan het VK doorgegeven persoonsgegevens is de IPC van bijzonder belang. Volgens de informatie waarover de EDPB beschikt, is de IPC een zogeheten “gerechtelijke commissaris”, net zoals de andere gerechtelijke commissarissen die in de context van het hoofdstuk betreffende nationale veiligheid worden genoemd, en genieten die gerechtelijke commissarissen dezelfde onafhankelijkheid als rechters, ook wanneer zij als commissaris optreden. Wat het ambt van de IPC betreft, legt de Europese Commissie in overweging 245 van het ontwerpbesluit uit dat de IPC onafhankelijk optreedt als zogeheten orgaan “at arm’s length”, dat tegelijkertijd gefinancierd wordt door het ministerie van Binnenlandse Zaken.

61. Daarnaast is de IPC ook bevoegd voor het ex-posttoezicht op surveillancemaatregelen. In die hoedanigheid lijkt de rol van de IPC er evenwel in te bestaan aanbevelingen te doen in gevallen van niet-naleving en de betrokkene in kennis te stellen indien de fout ernstig is en het in het algemene belang is dat de betrokkene op de hoogte wordt gebracht.

62. De EDPB heeft in het ontwerpbesluit geen verdere aanwijzingen gevonden om de onafhankelijkheid van de Commissaris voor de bewaring en het gebruik van biometrisch materiaal of de Commissaris voor bewakingscamera’s te beoordelen.

63. **De Europese Commissie wordt verzocht om de onafhankelijkheid van de gerechtelijke commissarissen verder te beoordelen, ook in gevallen waarin de commissaris niet (langer) als rechter optreedt, en om de onafhankelijkheid van de Commissaris voor de bewaring en het gebruik van biometrisch materiaal en de Commissaris voor bewakingscamera’s te beoordelen.**